

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky a ve věci

žalobce: **A. O.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022,
č. j. 111987/2017/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Řízení o záznamu bodů v registru řidičů

1. Městský úřad Černošice (dále „prvostupňový orgán“) oznámením ze dne 20. 3. 2017 žalobci sdělil, že ke dni 9. 3. 2017 dosáhl v bodovém hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), prvostupňový orgán žalobce současně vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce podáním doručeným prvostupňovému orgánu dne 30. 3. 2017 uplatnil námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů. Současně navrhl, aby prvostupňový orgán doplnil spisový materiál o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků, protože pouze rozhodnutí prosta právních či formálních vad mohou podle žalobce prokázat dosažení 12 bodů.
3. Prvostupňový orgán si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady k přestupkům projednaným v tzv. blokovém řízení ještě podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (dále „přestupkový zákon“):
  - a) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, pohotovostní motorizované jednotky, 3. oddělení, 1. skupiny, ze dne 17. 7. 2015 (dále „oznámení ze dne 17. 7. 2015“), podle kterého žalobce dne 16. 7. 2015 v 11:05 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 16. 7. 2015, č. E 2114016.
  - b) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, oddělení silničního dohledu, ze dne 2. 10. 2015 (dále „oznámení ze dne 2. 10. 2015“), podle kterého žalobce dne 1. 10. 2015 v 10:30 jako řidič vozidla nedodržel při kontrole stanovené doby odpočinku požadované zákonem č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, o 20 % a více, stanovené doby odpočinku do 20 %, stanovení doby řízení do 20 % a stanovené bezpečnostní přestávky do 33 %, čímž se dopustil přestupku podle § 23 odst. 1 písm. b) přestupkového zákona. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 1. 10. 2015, č. E 2245696.
  - c) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Mladá Boleslav, dopravního inspektorátu, ze dne 16. 7. 2016 (dále „oznámení ze dne 16. 7. 2016“), podle kterého žalobce dne 15. 7. 2016 v 10:29 porušil § 18 odst. 4 a § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 a § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h a více a porušil povinnost vyplývající z dopravní značky, signálu nebo dopravního zařízení (nerespektoval dopravní značku DZ V1a – dopravní podélná čára souvislá). Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 15. 7. 2016, č. D 2410809.
  - d) oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Ostrov u Stříbra, ze dne 10. 3. 2017 (dále „oznámení ze dne 10. 3. 2017“), podle kterého žalobce dne 9. 3. 2017 v 15:45 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj

nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 9. 3. 2017, č. L 0902757.

4. Ve spise je dále založen výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého vyplývá mj., že za přestupek ze dne 16. 7. 2015 byly žalobci zaznamenány tři body, za přestupek ze dne 1. 10. 2015 čtyři body, za přestupek ze dne 15. 7. 2016 tři body a za přestupek ze dne 9. 3. 2017 dva body.
5. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 13. 7. 2017, č. j. MUCE 43153/2017 OOSDSC (dále „prvostupňové rozhodnutí“), žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a záznamy všech (celkem 12) bodů ke dnům 16. 7. 2015, 1. 10. 2015, 9. 3. 2017 a 15. 7. 2016 potvrdil.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 30. 11. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) zamítl a současně potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný se v odůvodnění ztotožnil se závěrem prvostupňového orgánu, že jednotlivé bloky představují způsobilé podklady pro záznam do žalobcovy evidenční karty řidičů. Zdůraznil rozdíl mezi řízením o přestupku a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů. K odvolací námitce vůči záznamu 12 bodů žalovaný zkonstatoval, že prvostupňový orgán záznam bodů provedl na základě 4 oznámení o uložení blokové pokuty. Zaznamenané body odpovídají jednotlivým protiprávním jednáním, kterými žalobce naplnil skutkové podstaty jednotlivých přestupků. Skutečnosti rozhodné pro zápis ze čtyř oznámení se shodují se skutečnostmi uvedenými na pokutových blocích, které obsahují náležitosti požadované § 85 odst. 4 věty druhé přestupkového zákona: identifikaci žalobce, jeho protiprávní jednání, právní kvalifikaci, skutkové zjištění, místo a čas spáchání přestupku, údaje o pokutě, datum a místo uložení pokuty a identifikaci oprávněné osoby, jakož i podpis žalobce, kterým potvrdil uvedené údaje a souhlasil s projednáním v blokovém řízení. Žalobcovy odvolací námitky opřené o obdobné případy jiných správních orgánů žalovaný odmítl jako neopodstatněné s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 19/2020-51. Přestože žalobce vznesl námitky vůči všem bodům zaznamenaným v registru řidičů, nemusel se prvostupňový orgán podle žalovaného zabývat pokutovými bloky ze dne 30. 6. 2013, 20. 9. 2013 a 11. 6. 2012, protože tyto námitky byly paušální, typizované a šablonovité. Proto žalovaný nepovažoval za nutné doplňovat spisový materiál o kopie příslušných pokutových bloků jakožto podkladů pro příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Pouze zkontroloval, že zápisy bodů byly do žalobcovy evidenční karty zapsány v souladu s přílohou zákona o silničním provozu a upravil data odečítání bodů z 1. 7. 2014, resp. 2015 na 1. 3. 2014, resp. 2015. Žalovaný každopádně považoval za prokázané, že žalobce ke dni 9. 3. 2017 dosáhl celkového počtu 12 bodů, které mu byly zaznamenány v souladu se zákonem.

Shrnutí žaloby

7. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí a nařízení nového projednání jeho námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Namítá, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil právní jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto

námítkou zabývat. Správní orgány přitom v odvolacím řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.

8. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místě a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
9. Žalobce dále namítá nedostatky všech 4 pokutových bloků, na základě nichž dosáhl záznamu 12 bodů.
10. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 a odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, nebo jako spolujezdec. Stejně tak porušení povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu nestačí podle žalobce formulovat jako „*telefonování za jízdy aj.*“, protože ze specifikace musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy, jako řidič a že netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
11. Prizmatem těchto standardů pak žalobce nahlíží v žalobě rozporované bloky. Ani v jednom z pokutových bloků podle žalobce není dostatečně zjištěna ani ověřena osoba přestupce, protože údaje jsou nečitelné nebo chybí (například rodné číslo a datum narození). Dále v nich chybí popis místa, doby a jednání samotného, případně jsou tyto údaje uvedeny nečitelně. Údaj o místě je ve všech případech nejednoznačný pro chybějící celý název obce (případně pro jeho zkratkovitý zápis) i ulice místa spáchání. Z popisu přestupkového jednání ani z jednoho pokutového bloku nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností (ze zápisu sice vyplývá porušení konkrétního paragrafu, např. § 6, § 7, ale už ne jakého bodu či písmene). Také právní kvalifikace přestupkového jednání je ve všech pokutových blocích uvedena zkratkovitě. Tyto údaje jsou podle žalobce zčásti nečitelné, zčásti nejsou vypsány. V kolonce finanční sankce není ani v jednom případě zřejmé, zda spolu koresponduje její výše slovy i čísly, protože údaje chybí nebo nejsou úplné. Dále v pokutových blocích není jednoznačně zaznamenáno místo vydání pokutového bloku a vlivem nečitelného zápisu z nich není jasné, zda obsahují všechny požadované údaje o vydávající oprávněné osobě. Přezkoumatelnost pokutových bloků

znemožňuje i zápis data vyhotovení a převzetí. Konečně z nich není zřetelný podpis přestupce, který prokazuje souhlas s projednáním přestupků v blokovém řízení.

12. Dle žalobce nepředstavují tyto pokutové bloky způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vymezeny a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

Vyjádření žalovaného

13. Podle žalovaného není žaloba důvodná, navrhuje ji proto zamítnout. Přestože je žaloba několikastránková, samotné žalobní námitky žalovaný považuje za „obsahově chudé“ a obdobné odvolacím námitkám. Je přesvědčen, že se v odvolacím řízení rozhodnutími jiných správních orgánů zabýval, včetně otázky legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí. Žalovaný i prvostupňový orgán postupovaly v souladu se zásadou dle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, i s judikaturou. Odkazovaná rozhodnutí nejsou pro věc relevantní, ani jedno z pochybení, kterými se správní orgány zabývaly, v žalobcově věci nenastalo. Žalobce obecně formuloval důvody, pro které by pokutový blok nemusel být způsobilý a že se žalovaný ani prvostupňový orgán nezabývaly pokutovými bloky. Z napadeného rozhodnutí vyplývá podle žalovaného opak. Žalovanému navíc přísluší posoudit pouze to, zda byl na základě pokutových bloků zapsán žalobci správný počet bodů. Ze všech pokutových bloků žalobce vyplývá, že byly uloženy (řádně identifikovanému žalobci) pro jasně specifikovaný přestupek (jak slovně popisem skutku, tak s uvedením paragrafového znění), který byl s žalobcem projednán, s čímž žalobce souhlasil, když je podepsal. Na všech pokutových blocích je uvedena pokuta slovem i číslem, podepsaná oprávněná úřední osoba a konečně je na nich uvedeno datum a místo vydání i datum a místo spáchání přestupku.

Posouzení věci soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Dokazování soud neprováděl. Žalobcem přiložené listiny k žalobě se vztahovaly k současně vznesenému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, který soud usnesením ze dne 18. 1. 2023, č. j. 51 A 96/2022-18, zamítl, případně šlo o kopie několika správních rozhodnutí v typově obdobných věcech nebo pokutových bloků jiných přestupců, jejichž provedení k důkazu by bylo nadbytečné a pro věc nerozhodné (k tomu viz dále).
16. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení

„[s]bledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.

17. Soud úvodem poznamenává, že z porovnání žaloby a napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobce jej příliš pozorně nečetl, protože opakuje obdobnou argumentaci, s níž se žalovaný vypořádal, aniž na toto vypořádání z napadeného rozhodnutí s potřebnou mírou podrobnosti v žalobě reaguje. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nereagoval na žalobcovu argumentační linii k legitimnímu očekávání na základě obdobných rozhodnutí správních orgánů napříč Českou republikou a že se nezabýval tvrzenou nezpůsobilostí podkladů pro záznam do bodového hodnocení řidiče. K tomu, proč žalovaný nepřihlédl k jiným případům jiných správních orgánů, se žalovaný s odkazem na judikaturu NSS věnoval na str. 7–8 napadeného rozhodnutí. Způsobilost podkladových pokutových bloků pak žalovaný řešil na str. 5–8 napadeného rozhodnutí. Žaloba nadto obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry NSS uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“*.
18. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, nebo ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34). Tato ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
19. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení), je třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).

20. V posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie všech čtyř pokutových bloků, jejichž nedostatky nyní žalobce tvrdí. Správní orgány tak postavily najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno pokutou na místě a řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
21. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. například žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků:
22. Pokutový blok ze dne 16. 7. 2015 (související s oznámením ze dne 17. 7. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského průkazu dle lustrace), přestupek je popsán takto: „§ 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „Dne 16. 7. 2015 ve 11:05 hod. v ulici Hornoměřcholupská 693, Praha 10 řídil vozidlo RZ: X a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb.“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 200 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné úřední osoby (jménem, služebním číslem a podpisem), datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce.
23. Soud má za to, že z těchto čitelně zapsaných údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 16. 7. 2015 v 11:05 v ulici Hornoměřcholupská 693, v obci Praha 10 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič vozidla registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, jak mu ukládá § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Popis skutku (přestupkového jednání) celou větou s odkazem na toto ustanovení obsahující porušenou povinnost soud považuje za srozumitelný, protože z něj jednoznačně vyplývá, kdy, kde a jakou povinnost žalobce podle pokutového bloku porušil. Ani právní kvalifikaci ve formátu „§ 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb.“ není co vytknout. Oba odkazy na právní normu přitom obsahují konkrétní odstavec a písmeno. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 16. 7. 2015, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.

24. Pokutový blok ze dne 1. 10. 2015 (související s oznámením ze dne 2. 10. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského průkazu), přestupek, z kterého je žalobce uznán vinným, je popsán takto: „§ 23/1F zák. č. 200/1990 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „DNE 1. 10. 2015 V 10:30 HODIN NA SIL 1/8 VELVĚTY ŘIDIČ PORUŠIL V KON. OBDOBÍ 3. 9. - 1. 10. 2015 ČL. 6/1, 7, 8/2, 8/4 NR ES 561/2006 ČL. 13/5 NR EHS 3821/85 VIZ PROTOKOL RZ X“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě 1 000 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné úřední osoby (služebním číslem oprávněné osoby a jejím podpisem), datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce.
25. Soud konstatuje, že z těchto údajů je srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 1. 10. 2015 v 10:30 na silnici I/8 v obci Velvěty jako řidič vozidla registrační značky X dopustil přestupku podle § 23 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona tím, že porušil v bloku konkrétní zmíněná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. 3. 2006, o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (dále „nařízení č. 561/2006“), týkající se maximální povolené denní doby řízení, pravidel denní doby odpočinku či limitů zkrácených denních dob odpočinku ve vztahu ke kontrolovanému období 3. 9. 2015 až 1. 10. 2015. Pokud tomuto bloku žalobce vytýká, že údaje týkající se osoby přestupce jsou částečně nečitelné a nejsou přesně vypsány, nejspíše zmíněný blok neviděl, neboť naprosto zřetelně je v něm uvedeno jméno, příjmení, rodné číslo i adresa místa pobytu žalobce i číslo občanského průkazu, z něhož byla jeho totožnost ověřena. Totéž platí o námitce, že v bloku není přezkoumatelně a čitelně popsáno datum a čas spáchání přestupku. V bloku je totiž uvedeno místo (silnice I/8 v obci Velvěty), datum (1. 10. 2015) i konkrétní čas (10:30) spáchání přestupku. Obec není uvedena v nesrozumitelné zkratce, jak žalobce tvrdí. Ve vztahu k obecným výtkám vůči popisu jednání soud konstatuje, že z popisu přestupkového jednání je vedle místa a času jeho spáchání zřetelné, že žalobce překročil nejvyšší povolenou denní dobu řízení stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení č. 561/2006, porušil povinnost po 4,5 hodinách řízení absolvovat přestávku v délce stanovené v čl. 7 nařízení a nedodržel pravidla, že v průběhu každých 24 hodin po skončení předchozí denní nebo týdenní doby odpočinku musí mít novou denní dobu odpočinku (čl. 8 odst. 2 nařízení) a že mezi dvěma týdenními dobami odpočinku smí mít nanejvýš tři zkrácené denní doby odpočinku (čl. 8 odst. 4 nařízení). Z pokutového bloku je současně zřetelné, že porušením těchto předpisů spáchal přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona, který sankcionuje řidiče vozidla mj. právě za nedodržení stanovené doby řízení, nedodržení bezpečnostních přestávek a nedodržení doby odpočinku. Není vůbec pravdou, a opět to svědčí o tom, že žalobce svými žalobními námitkami střílí naslepo, aniž by se skutečně s jednotlivými pokutovými bloky podrobně seznámil, že by se v bloku uvedená právní kvalifikace omezila pouze na uvedení paragrafu. V části 6. pokutového bloku je čitelně uveden nejen § 23, ale též odst. 1 a písm. f) přestupkového zákona. Stejně tak výše pokuty, datum a místo vydání pokutového bloku a datum převzetí části A bloku žalobcem a jeho podpis jsou zcela zřetelné. Oprávněná osoba je označena služebním číslem, je na bloku podepsána a je na něm též úřední razítko Policie České republiky. Absence jména a příjmení úřední osoby na pokutovém bloku sama o sobě není důvodem, pro který by blok nemohl představovat způsobilý podklad pro zápis bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 As 311/2019-26, odst. 19). Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.

26. Pokutový blok ze dne 15. 7. 2016 (související s oznámením ze dne 16. 7. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo občanského i řidičského průkazu, dle nichž byla ověřena totožnost žalobce), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f3, § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „DNE 15. 7. 2016 v 12:29 hodin SIL. I/16; JIZERNÍ VTELNO, U ZDR. STŘEDISKA -> MĚLNÍK; RZ X (X), PORUŠIL § 18/4; § 4c z. č. 361/2000 Sb. – PŘEKROČIL RYCHLOST V OBCI, 50/76/73 KM/H, NERESPEKTOVAL DZ V1a“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 1 500 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné osoby (razítkem a podpisem), datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce.
27. Soud má za to, že z těchto (velmi dobře čitelných) údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 15. 7. 2016 v 12:29 v obci Jizerní Vtelno poblíž zdravotního střediska směrem na Mělník dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič vozidla registrační značky X překročil rychlost v obci o 26 km/h, po odečtu odchylky o 23 km/h, v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Současně se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), neboť v rozporu s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu nerespektoval dopravní značení V 1a (tj. podélnou čáru souvislou – viz položku č. 1 části 1 přílohy č. 8 k vyhlášce Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích). Popis skutku (přestupkového jednání) v přehledných bodech s odkazy na ustanovení a legální zkratku nedodržení značení soud považuje za výstižný, protože z něj jednoznačně vyplývá, kdy, kde konkrétně a jaké povinnosti žalobce podle pokutového bloku porušil. Ani právní kvalifikaci ve formátu „§ 125c/1f3, § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ není co vytknout. Oba odkazy na právní normu přitom obsahují konkrétní odstavec, případně i písmeno. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v obci Jizerní Vtelno dne 15. 7. 2016 a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, jejíž jméno, příjmení a služební číslo je též na bloku uvedeno. Soud proto konstatuje, že též výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou nedůvodné, nehledě na to, že se opět z velké části mýlí se skutečným obsahem předmětného pokutového bloku.
28. Konečně pokutový blok ze dne 9. 3. 2017 (související s oznámením ze dne 10. 3. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, kombinaci data narození s rodným číslem, adresu místa pobytu, číslo průkazu totožnosti, dle nějž byla jeho totožnost ověřena), přestupek je popsán takto: „125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „9. 3. 2017 v 15:45 hod. D5, 128 km -> ČR, z. č. 361/2000 Sb. § 7/1c – držení hov. zařízení, X“. Blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 500 Kč (slovem i číslem), označení oprávněné osoby (jménem, příjmením, podpisem a služebním číslem), datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce.
29. Soud má za to, že z těchto (ne zcela nejlépe nafocených, avšak stále čitelných) údajů je jednoznačně srozumitelné, že se žalobce podle pokutového bloku dne 9. 3. 2017 v 15:45 na 128. kilometru dálnice D5 směrem na Českou republiku dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič vozidla registrační značky X držel v ruce hovorové zařízení, což mu zakazuje § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Popis skutku (přestupkového jednání) v navazujících bodech s odkazy na příslušné ustanovení soud považuje za dostatečně srozumitelný, protože z něj jednoznačně vyplývá,

kdy, kde (včetně konkrétního kilometru označené dálnice) a jakou povinnost žalobce podle pokutového bloku nedodržel. Ani právní kvalifikaci ve formátu „125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ nelze nic vytknout. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán na dálnici D5 (tj. na téže dálnici, kde došlo ke spáchání přestupku) dne 9. 3. 2017 a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, která je na bloku též adekvátně identifikována. Soud proto i zde konstatuje, že výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou nedůvodné.

30. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
31. Pokud jde o námitku týkající se legitimního očekávání, soud nejprve konstatuje, že z několika správních rozhodnutí nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. již odkazovaný rozsudek NSS č. j. 5 As 20/2019-42, odst. 21–22). Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl mít. V žalobě odkazuje na několik správních rozhodnutí s tím, že se v nich správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí k záznamu bodů. To je ale přesně to, co činily správní orgány i v tomto řízení. Proto ani nebyl důvod provádět jednotlivými správními rozhodnutími dokazování.
32. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou tímto způsobem přestupek vyřešit. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, nebo ze dne 15. 12. 2021, č. j. 4 As 452/2019-27, odst. 16). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Pokud jej nepodepíše, rozhodnutí v blokovém řízení nebude vydáno a věc se bude řešit ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

Závěr a náklady řízení

33. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout i bez námítky. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému

nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, do níž spadá i obhajoba svých rozhodnutí v řízení před soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu